EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMA (EU) 2021/1684,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2021,

joka sisältää huomautukset, jotka ovat erottamaton osa päätöstä vastuuvapauden myöntämisestä kahdeksannen, yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019

EUROOPAN PARLAMENTTI, joka

— ottaa huomioon päätöksensä vastuuvapauden myöntämisestä kahdeksannen, yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista Euroopan kehitysrahaston talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2019,

— ottaa huomioon vastaukset, jotka komissio antoi komission jäsen Urpilaiselle 1. joulukuuta 2020 pidetyssä talousarvion valvontavaliokunnan kuulemistilaisuudessa esitettyihin kirjallisiin kysymyksiin,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan, 100 artiklan kolmannen luetelmakohdan ja liitteen V,

— ottaa huomioon kehitysvaliokunnan lausunnon,

— ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A9-0095/2021),

A. ottaa huomioon, että komissio tukee täysin Euroopan kehitysrahastojen (EKR:t) hallinnointia ja kantaa lopullisen vastuun sekä EKR:n toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta että EKR:ien tilinpäätösraportoinnin valvonnasta;

B. toteaa, että parlamentti voi hoitaa tehtävänsä vastuuvapauden myöntävänä viranomaisena asianmukaisesti vain, jos komissio pitää sen säännöllisesti ja kattavasti ajan tasalla ja antaa sille yksityiskohtaista tietoa EKR:n rahoittamista hankkeista ja edunsaajista;

C. ottaa huomioon, ettei parlamentti osallistu EKR:n varojen vahvistamiseen ja jakamiseen toisin kuin muiden kehitysvälineiden tapauksessa;

D. pitää vaikuttavia ennakkoehtoja ja säännöllisiä tarkastuksia keskeisinä osatekijöinä varmistettaessa EKR:ien vaikuttavuus ja moitteeton varainhoito;

E. pitää erittäin tärkeänä varmistaa, että kehitysapua käytetään sen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 artiklassa määrätyn alkuperäisen tarkoituksen mukaisesti eli köyhyyden vähentämiseksi ja lopulta sen poistamiseksi ottaen asiaankuuluvasti huomioon kehitysyhteistyön tuloksellisuuden periaatteet;

F. ottaa huomioon, että eurooppalaisella kehitysavulla ja julkisilla investoinneilla olisi edistettävä yhteisiä painopisteitä ja toimintatavoitteita, joihin sisältyvät köyhyyden poistaminen, ilmasto- ja ympäristötoimet, talous- ja kauppapolitiikka ja muuttoliikkeen hallinta, ja että niiden olisi oltava täysin sopusoinnussa ihmisoikeuksien, demokratian ja hyvän hallinnon perusperiaatteiden kanssa;

G. ottaa huomioon, että 17 kestävän kehityksen tavoitetta ovat keskeisiä tavoitteita, joihin on pyrittävä yhteistyövälineissä sekä julkisella että yksityisellä sektorilla;

H. katsoo, että avoin, osallistava ja tehokas politiikan laatimisprosessi on kestävän kehityksen edellytys;

I. katsoo, että kestävyys on ratkaisevan tärkeää asetettujen tavoitteiden ja tulosten ja erityisesti kehitysavun pitkän aikavälin vaikutusten saavuttamiseksi;

J. ottaa huomioon, että unionin kehitysyhteistyö olisi aina sovitettava yhteen kumppanimaiden omien kehityspolitiikan painopisteiden kanssa ja tämä on keskeinen osa kestävän kehityksen Agenda 2030 -toimintaohjelmaa; katsoo, että jäsenvaltioiden ja kumppanimaiden väliset kulttuuriset ja kielelliset yhteydet voivat kannustaa Agenda 2030:ssa asetettujen kestävän kehityksen tavoitteiden noudattamiseen;

K. katsoo, että eri ulkoisten politiikkojen johdonmukaisuutta ja täydentävyyttä olisi tarkasteltava huolellisesti erityisesti silloin, kun useita politiikkoja pannaan täytäntöön yksittäisessä kumppanimaassa, jotta edistetään julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä, kannustetaan synergioihin ja kompromisseihin nykyisten toimien välillä ja vältetään mahdollisuuksien mukaan tarpeetonta hallinnollista rasitetta;

L. ottaa huomioon, että komissio on viime kädessä vastuussa EKR:ien tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta sekä EKR:ien varainhoidon seuranta- ja raportointiprosessin valvonnasta;

M. katsoo, että kumppanimaiden, EKR:n rahoitusta saavien yhteisöjen ja unionin välisten viestintäkanavien standardointi helpottaisi komission seurantatoimintaa;

N. ottaa huomioon, että unionin ulkoiset toimet kanavoidaan kansainvälisten järjestöjen kautta siten, että ne joko käyttävät unionin varoja tai rahoittavat hankkeita yhdessä unionin kanssa, mihin liittyy valvontaa ja hallintoa koskevia haasteita;

O. toteaa, että kestävään kehitykseen liittyvällä budjettituella on keskeinen rooli muutosten aikaansaamisessa ja keskeisiin kehityshaasteisiin vastaamisessa, mutta siihen liittyy merkittävä hallintotapariski ja sitä pitäisi myöntää ainoastaan, jos tuensaajavaltio pystyy osoittamaan avoimuuden, vastuuvelvollisuuden sekä oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen riittävän tason ennen budjettituen vastaanottamista, ja tätä olisi seurattava perusteellisilla jälkitarkastuksilla;

P. ottaa huomioon, että avoimuuden edistäminen sekä korruption ja petosten torjunta ovat keskeisiä tekijöitä unionin budjettitukitoimien onnistumisen kannalta;

Q. toteaa, että hallintotapaan kohdennettu unionin tuki on kehitysavun olennainen osatekijä, jotta voidaan toteuttaa vaikuttavia hallintouudistuksia;

Tarkastuslausuma

Euroopan kehitysrahastojen (8.–11. EKR) rahoituksen ja hankkeiden toteuttaminen vuonna 2019

1. panee merkille, että yhdennentoista EKR:n osuus oli 45,5 prosenttia komission kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston käytettävissä olleista varoista maksujen osalta vuonna 2019; panee merkille, että vuonna 2019 EKR:ien sitoumukset olivat 3 986 miljoonaa euroa, mikä on hieman vähemmän kuin 4 057 miljoonan euron vuositavoite (98,25 prosenttia vuositavoitteesta, kun vastaava luku vuonna 2018 oli 109,3 prosenttia); huomauttaa, että maksut olivat 3 910 miljoonaa euroa, mikä vastaa 88,9 prosentin käyttöastetta tavoitteeksi asetetusta 4 057 miljoonasta eurosta (98,2 prosenttia vuonna 2018); panee lisäksi merkille, että Euroopan investointipankin (EIP) sitoumukset olivat 156 miljoonaa euroa ja koskivat kaikki investointikehystä, kun taas EIP:n maksut vuonna 2019 olivat 40 miljoonaa euroa ja koskivat niin ikään kaikki investointikehystä;

2. pitää myönteisenä, että kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto pyrkii säännöllisesti vähentämään vanhojen ennakkomaksujen ja vanhojen maksattamatta olevien sitoumusten määrää asettamansa 25 prosentin tavoitteen mukaisesti; toteaa, että se ylitti tämän tavoitteen vähentämällä EKR:ien vanhojen ennakkomaksujen osuutta 37 prosenttia (40 prosenttia muilla tukialoilla) ja EKR:ien vanhojen maksattamatta olevien sitoumusten osuutta 36 prosenttia (35 prosenttia muilla tukialoilla);

3. panee merkille, että kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto saavutti tavoitteensa, jonka mukaan EKR:ien vanhojen umpeutuneiden sopimusten osuus saa olla enintään 15 prosenttia, ja että edistyminen oli vaatimatonta verrattuna vuoteen 2018, jolloin osuus oli 17 prosenttia; panee merkille, että pääosasto saavutti koko vastuualueellaan 13 prosentin tuloksen; toteaa, että parannukset olivat tulosta syyskuussa 2017 käyttöön otetuista uusista menettelyistä;

4. panee merkille kahdeksannen EKR:n päättämisen ja komission aikomuksen päättää yhdeksäs EKR vuoden 2020 loppuun mennessä; kehottaa komissiota pitämään vastuuvapauden myöntävän viranomaisen ajan tasalla tämän aikomuksen toteutumisesta;

Tilien luotettavuus

5. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin katsoo vuosikertomuksessaan kahdeksannesta, yhdeksännestä, kymmenennestä ja yhdennestätoista EKR:sta rahoitetuista toimista varainhoitovuodelta 2019, että tilinpäätös 31. joulukuuta 2019 päättyneeltä varainhoitovuodelta antaa kaikilta olennaisilta osiltaan oikeat ja riittävät tiedot EKR:ien taloudellisesta asemasta sekä toimien tuloksista, rahavirroista ja nettovarallisuuden muutoksista mainittuna päivänä päättyneeltä varainhoitovuodelta neuvoston asetuksen (EU) 2018/1877 ([1]) (EKR:n varainhoitoasetus) ja tilinpitäjän vahvistamien kirjanpitosääntöjen mukaisesti;

([1]) Neuvoston asetus (EU) 2018/1877, annettu 26. marraskuuta 2018, yhdenteentoista Euroopan kehitysrahastoon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta ja asetuksen (EU) 2015/323 kumoamisesta (EUVL L 307, 3.12.2018, s. 1).

Tilien perustana olevien toimien laillisuus ja sääntöjenmukaisuus

6. panee tyytyväisenä merkille, että tilintarkastustuomioistuin katsoo, että varainhoitovuoden 2019 tilien perustana olevat tulot olivat kaikilta olennaisilta osiltaan lailliset ja sääntöjenmukaiset;

7. ilmaisee huolensa siitä, että tilintarkastustuomioistuin antoi kielteisen lausunnon menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta sen vuoksi, että 31. joulukuuta 2019 päättyneen varainhoitovuoden tileissä hyväksyttyjen menojen virhetaso oli olennainen;

8. on huolestunut siitä, että arvioitu virhetaso ylitti olennaisuusrajan ja oli 3,5 prosenttia kahdeksannen, yhdeksännen, kymmenennen ja yhdennentoista EKR:n menojen osalta (kun se oli 5,2 prosenttia vuonna 2018, 4,5 prosenttia vuonna 2017, 3,3 prosenttia vuonna 2016, 3,8 prosenttia vuosina 2015 ja 2014, 3,4 prosenttia vuonna 2013 ja 3 prosenttia vuonna 2012); panee merkille, että arvioidun virhetason noususuuntaus on tilapäisesti pysähtynyt; odottaa kuitenkin, että komissio tarkastelee toistuvien kielteisten lausuntojen perimmäisiä syitä ja ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimiin arvioidun virhetason alentamiseksi edelleen;

9. panee merkille, että komissio toteaa vastauksessaan tilintarkastustuomioistuimen johtopäätökseen, että suurin osa virheistä liittyy toteutumattomiin menoihin ja, kuten aiemmin on osoitettu, suurin osa näistä menoista saattaa aiheutua myöhemmin; kehottaa komissiota suorittamaan perusteelliset tarkastukset virheiden korjaamiseksi mahdollisuuksien mukaan;

10. korostaa, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastamista 126 maksutapahtumasta 37:ään (eli 29 prosenttiin) liittyi virhe; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuin arvioi kvantifioimiensa 28 virheen ja vuoden 2019 jäännösvirhetasoa koskevan komission selvityksen mukautettujen tulosten perusteella, että virhetaso oli 3,5 prosenttia;

11. pitää valitettavana, että virhetyypit olivat samoja kuin aiempina vuosina: se, että menot eivät olleet aiheutuneet (43,6 prosenttia; 22,7 prosenttia vuonna 2018), julkisia hankintoja koskevien sääntöjen vakava rikkominen (22,1 prosenttia; 27,1 prosenttia vuonna 2018), se, että menot eivät olleet tukikelpoisia (12,7 prosenttia; 4,3 prosenttia vuonna 2018), kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston laatimasta selvityksestä mukautettu jäännösvirhetaso (9,6 prosenttia; 5,4 prosenttia vuonna 2018), täytäntöönpanojakson ulkopuoliset menot (6,1 prosenttia) ja se, että olennaisia tositteita puuttui (5,9 prosenttia);

12. on hyvin huolestunut näiden virheiden toistuvasta luonteesta; panee merkille, että komissio sisällytti tilintarkastustuomioistuimen havainnot analyysiinsa, jonka se laati kesäkuussa 2020 hyväksytyn vuosien 2020–2024 valvonta- ja seurantastrategian tueksi ja jonka tuloksena asetettiin strateginen tavoite erityisesti näihin virheisiin puuttumiseksi; kannustaa komissiota tiedottamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle siitä, miten se on onnistunut saavuttamaan tämän strategisen tavoitteen tulosindikaattorien mukaan mitattuna;

13. on samaa mieltä tilintarkastustuomioistuimen kanssa siitä, että ulkomailla suoritetut tarkastukset ovat edelleen riittämättömiä;

14. pitää valitettavana, että kuten aiempinakin vuosina komissio teki enemmän virheitä työsuunnitelmiin, avustuksiin ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyihin rahoitussopimuksiin sekä jäsenvaltioiden yhteistyötoimistojen kanssa tehtyihin valtuutussopimuksiin liittyvissä tapahtumissa;

15. pitää erittäin valitettavana, ettei ennakkotarkastusten lisäämiseksi toteuteta lisätoimenpiteitä;

Seuranta- ja varmennusjärjestelmien avoimuus ja vaikuttavuus

16. panee huolestuneena merkille, että niistä 28 maksusta, joihin liittyi kvantitatiivisesti ilmaistavissa oleva virhe, yhdeksän (32 prosentin) kohdalla komissiolla oli käytettävissään riittävät tiedot, joiden perusteella virhe olisi voitu ehkäistä tai havaita ja korjata ennen menon hyväksymistä; kehottaa komissiota parantamaan tuntuvasti toimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden todentamisprosessejaan ja varmistamaan, että varmennusten johdosta toteutetaan asianmukaisia jatkotoimia; pitää valitettavana, että varmennusten puute muistuttaa tilannetta aiempina vuosina;

17. katsoo, että seurantatoimet ovat vaikuttavampia, jos komission tietoja julkistetaan säännöllisesti ja annetaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle etukäteen;

18. toteaa tilintarkastustuomioistuimen havainneen, että komissio ja sen täytäntöönpanokumppanit tekivät enemmän virheitä työsuunnitelmiin, avustuksiin ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtyihin rahoitussopimuksiin sekä jäsenvaltioiden yhteistyötoimistojen kanssa tehtyihin valtuutussopimuksiin liittyvissä tapahtumissa kuin muiden tukimuotojen (esimerkiksi rakennusurakoita, tavarahankintoja tai palveluja koskevien sopimusten) yhteydessä; panee merkille, että tilintarkastustuomioistuimen tarkastamista 65 tämäntyyppisestä tapahtumasta 25:een (38 prosenttiin) liittyi kvantitatiivisesti ilmaistavissa olevia virheitä, joiden osuus arvioidusta virhetasosta oli 71,7 prosenttia; kehottaa komissiota julkistamaan kattavia, ajantasaisia ja yksityiskohtaisia tietoja rahoitetuista hankkeista ja edunsaajista, tehostamaan riskiperusteista lähestymistapaansa ja osoittamaan valvontakapasiteettia aloille, jotka ovat alttiimpia virheille;

19. kehottaa komissiota käyttämään ennalta määritettyä mallia kumppanimaiden, EKR:n edunsaajien ja unionin välisessä viestinnässä tilintarkastustuomioistuimen havaitsemien virheiden vähentämiseksi;

20. on huolissaan tilintarkastustuomioistuimen havainnosta, että havaittujen virheiden esiintyvyys osoittaa aiempien vuosien tapaan, että ennakkotarkastuksissa on puutteita, sillä virheitä esiintyi myös lopullisissa kuluilmoituksissa, joihin oli kohdistettu ulkoisia ennakkotarkastuksia ja menotarkastuksia; toteaa huolestuneena, että tämä on ongelmallista paitsi tarkastusten vaikuttavuuden myös hallinta- ja valvontajärjestelmän tehokkuuden näkökulmasta, sillä suoritetuilla tarkastuksilla ei estetty tai korjattu virhettä; toistaa odottavansa, että valvontajärjestelmän olisi oltava tiukempi, ja kehottaa kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoa jatkamaan ponnistelujaan valvontajärjestelmänsä tehokkuuden ja vaikuttavuuden arvioinnin parantamiseksi määrittämällä niitä koskevat keskeiset tulosindikaattorit, asettamalla realistisia ja kunnianhimoisia tavoitteita sekä seuraamalla ja parantamalla valvontajärjestelmäänsä; kehottaa lisäksi komissiota perustamaan alustan, joka kattaa EKR:sta rahoitetut hankkeet maakohtaisesti ja jossa keskitytään lopullisiin edunsaajiin, hankkeiden yleisiin ja erityisiin tavoitteisiin ja ennen kaikkea niiden käytännön tuloksiin kehitysindeksien toivotun kasvun osalta;

21. panee merkille kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston suorittaman kahdeksannen jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen, joka antoi tulokseksi 1,13 prosentin jäännösvirhetason, kun se oli 0,85 prosenttia vuonna 2018, joten tulos jäi alle komission asettaman kahden prosentin olennaisuusrajan; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen, jonka mukaan neljä merkittävää tekijää vääristää jäännösvirhetasoa, jolloin jäännösvirhetaso oli arvioitu todellista alhaisemmaksi: selvitys ei riittävällä tavalla kattanut tiettyjä hankintamenettelyjen osatekijöitä; tarkastuksia tehdään erittäin vähän paikalla siinä maassa, jossa hanke pannaan täytäntöön, eikä tämä riitä sellaisten virheiden havaitsemiseen, jotka eivät näy asiakirjoissa; jäännösvirhetason arviointimenetelmä ei välttämättä tuo esiin todellista jäännösvirhetasoa; ja mahdollinen liiallinen tukeutuminen aiempaan tarkastustyöhön tekee tyhjäksi jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen tarkoituksen, joka on se, että tunnistetaan virheet, jotka nimenomaan ovat jääneet aiemman tarkastustyön ulkopuolelle; kehottaa kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoa olemaan edellisvuosien tapaan yhteydessä tilintarkastustuomioistuimeen ja ratkaisemaan kyseiset ongelmat päivittämällä menetelmiä ja tekemällä seuraavan vuoden jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen aiempaa perusteellisemmin;

22. panee huolestuneena merkille tilintarkastustuomioistuimen toteamuksen, jonka mukaan varaumien jättäminen pois vuoden 2019 toimintakertomuksesta ei ollut perusteltua; panee merkille myös tilintarkastustuomioistuimen näkemyksen, että tämä johtuu osittain jäännösvirhetasoa koskevan selvityksen rajoitteista ja osittain siitä, että käyttöön otettiin de minimis -sääntö, jonka mukaan varaumaa ei tarvita, jos sen kattama yksittäinen menoala on alle viisi prosenttia kaikista maksuista ja sen taloudellinen vaikutus koskisi alle viittä miljoonaa euroa; toteaa, että näin ollen varaumia ei enää tehdä eräissä sellaisissa tapauksissa, joissa niitä on tehty aikaisempina vuosina, vaikka samat riskit ovat edelleen olemassa ja virheet pysyvät samoina; muistuttaa, että varauma on vastuuvelvollisuuden kulmakivi ja siten kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston varmennustoiminnassa ennaltaehkäisevä ja avoimuutta edistävä väline, joka kuvastaa nykyisiä haasteita tai jäljellä olevia ja toistuvia puutteita, joita päätoimipaikassa tai unionin edustustoissa on käsiteltävä;

23. toteaa, että vuonna 2019 ei esitetty varaumia, mikä johtuu muun muassa de minimis -kynnyksen soveltamisesta varaumiin; toteaa lisäksi, että aiemmissa vuotuisissa toimintakertomuksissa esitettyjen varaumien johdosta kansainvälisten kumppanuuksien pääosasto sisällytti toteuttamatta jääneet toimet valvontajärjestelmän vahvistamista koskevaan toimintasuunnitelmaan, jossa se kiinnitti erityistä huomiota riskialttiisiin aloihin, kuten suoran ja välillisen hallinnoinnin piiriin kuuluviin avustuksiin, edunsaajamaiden kanssa toteutettavan välillisen hallinnoinnin piiriin kuuluviin työsuunnitelmiin, kolmansien organisaatioiden kanssa toteutettavaan välilliseen hallinnointiin ja monialaisiin toimiin;

24. panee merkille, että vuonna 2019 oli käynnissä 19 petostutkintaa, eli sama määrä kuin vuonna 2018;

25. pitää myönteisenä kansainvälisten kumppanuuksien pääosaston petostentorjuntastrategian päivittämistä vuonna 2019 siten, että siinä korostetaan varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän merkitystä petoksia koskevana seuraamusvälineenä, ja kannustaa pääosastoa edelleen lisäämään järjestelmän tunnettuutta henkilöstönsä keskuudessa sekä tekemään tiivistä yhteistyötä komission budjettipääosaston ja varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän tutkintaelimen kanssa ilmoittaessaan järjestelmään kirjattavista tapauksista erityisesti sen jälkeen, kun meneillään olevat 19 petostutkintaa on saatu päätökseen;

26. panee tyytyväisenä merkille, että Yhdistynyt kuningaskunta on edelleen sitoutunut maksamaan kaikki nykyisen monivuotisen rahoituskehyksen ja aiempien rahoitusnäkymien mukaiset velvoitteensa ikään kuin se olisi edelleen jäsenvaltio, kuten sopimukseen Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä (”erosopimus”) on kirjattu; panee merkille myös, että erosopimuksessa todetaan, että Yhdistynyt kuningaskunta on edelleen sopimuspuolena EKR:ssa yhdennentoista EKR:n ja kaikkien aiempien kehitysrahastojen päättämiseen asti ja sillä on tältä osin samat velvollisuudet kuin jäsenvaltioilla sen sisäisen sopimuksen nojalla, jolla rahasto on perustettu, sekä aiemmista EKR:ista johtuvat velvollisuudet niiden päättämiseen asti ja että Yhdistynyt kuningaskunta voi osallistua EKR-komiteaan tarkkailijana ilman äänioikeutta;

27. korostaa, että unionin on rahoitettava kaikki kehityssitoumuksensa; kehottaa komissiota palaamaan aiempaan käytäntöönsä ja laatimaan vuotuisia vastuuvelvollisuuskertomuksia, jotta voidaan varmistaa unionin varainkäytön avoimuus ja tehokkuus, ja keskittymään näissä kertomuksissa edistymiseen sellaisten perustavoitteiden saavuttamisessa, joihin unioni on sitoutunut, eikä niinkään teknisiin yksityiskohtiin;

Yhteistyö kansainvälisten järjestöjen, unionin kehitysvirastojen ja valtiosta riippumattomien järjestöjen kanssa

28. panee merkille, että tarkistettu pilariarviointimenetelmä hyväksyttiin 17. huhtikuuta 2019 varainhoitoasetuksen tultua voimaan vuonna 2018; on tyytyväinen arviointiin lisättyihin uusiin pakollisiin pilareihin eli pilariin 7: sulkeminen rahoituksen ulkopuolelle, pilariin 8: varojen saajia koskevien tietojen julkaiseminen ja pilariin 9: henkilötietojen suojaaminen; on ilahtunut siitä, että kaikille pilariarvioinnin piiriin kuuluville yhteisöille on ilmoitettu vaatimuksesta tehdä täydentävä arviointi uusien pilarien mukaisesti, sekä tavoitteesta saada arviointi päätökseen vuoden 2020 loppuun mennessä; kehottaa komissiota tiedottamaan vastuuvapauden myöntävälle viranomaiselle edistymisestä ja tuloksista;

29. panee merkille, että komissio julkaisi uuden pilariarviointia koskevan kertomuksen kahdeksan yhteisön, neljän kansainvälisen järjestön ja neljän kansallisen viraston osalta, ja pitää myönteisenä, että tulos oli valtaosassa tapauksista myönteinen ja että tarvittaessa on pantu täytäntöön parannuksiin tähtääviä etenemissuunnitelmia; painottaa asianmukaisesti etukäteen suoritettujen pilariarviointien merkitystä niin odotettujen kehitykseen liittyvien tulosten laadullisen toteutumisen kuin unionin taloudellisten etujen suojaamisen kannalta;

30. suhtautuu myönteisesti siihen, että naapuruus-, kehitys- ja kansainvälisen yhteistyön väline (NDICI) korvaa EKR:t, kehitysyhteistyön rahoitusvälineen ja muita välineitä, sillä tämä väline antaa parlamentille mahdollisuuden valvoa talousarviota ja tukee laajempaa pyrkimystä kolmansia maita koskevaan yhteiseen päätöksentekoon; korostaa, että yhteisen lähestymistavan yhtenä tärkeänä tavoitteena on oltava kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden huomattavasti suurempi vaikuttavuus; tähdentää, että kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden periaatteiden noudattaminen edellyttää vielä lisätoimia erityisesti unionin kauppa-, maatalous-, kalastus-, ympäristö-, ilmasto-, muuttoliike- sekä ulko- ja turvallisuuspolitiikan osalta avun tuloksellisuutta koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa käsittelemään havaittuja kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen liittyviä kysymyksiä järjestelmällisesti vaikutustenarvioinneissa, yksiköiden välisissä kuulemisissa sekä täytäntöönpano- ja seurantajärjestelyissä, jotta unionin kehityspolitiikan tavoitteiden saavuttamista voidaan tehostaa SEUT-sopimuksen 208 artiklan mukaisesti; toistaa tässä yhteydessä kehotuksensa laatia perusteellinen analyysi talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta paikallistalouksiin ja alueiden väliseen kauppaan, jotta voidaan puuttua niiden täytäntöönpanoa koskeviin huolenaiheisiin alueellisen yhdentymisen ja teollistumisen osalta;

31. toteaa jälleen, että on välttämätöntä varmistaa kansainvälisten järjestöjen ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden toteuttamia hankkeita koskeva täysi avoimuus ja mahdollisuus saada niistä tietoja voimassa olevan unionin lainsäädännön mukaisesti sekä antaa valvontaa ja seurantaa koskevat selkeät säännöt;

32. painottaa, että unionin varojen hoitamisesta vastaavien yhteisöjen on lähtökohtaisesti noudatettava moitteettoman varainhoidon ja avoimuuden periaatteita; korostaa, että kaikkien yhteisöjen on osallistuttava täysimääräisesti unionin taloudellisten etujen suojaamiseen ja myönnettävä varojen saamisen edellytyksenä tarvittavat oikeudet ja pääsy toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle, tilintarkastustuomioistuimelle ja Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF); huomauttaa, että tilintarkastustuomioistuimella oli vaikeuksia saada viisumeita Burundissa tehtävään ennalta ilmoitettuun ja suunniteltuun tarkastuskäyntiin hankkeiden tarkastamiseksi paikan päällä, mikä rajoitti tilintarkastustuomioistuimen toimintamahdollisuuksia; kehottaa komissiota ja Euroopan ulkosuhdehallintoa (EUH) ottamaan tämän kysymyksen esille ja muistuttamaan burundilaisia kumppaneitaan näiden velvoitteista unionin rahoituksen saajina;

33. toteaa, että unionin avustuksin rahoitettavista toimista tiedottamisessa tarvitaan vieläkin järjestelmällisempää lähestymistapaa unionin näkyvyyden lisäämiseksi sekä avoimuuden, vastuuvelvollisuuden ja ihmisoikeuksia koskevan huolellisuusvelvoitteen vahvistamiseksi rahoitusketjussa; kehottaa komissiota sisällyttämään puitesopimuksiin hankkeesta vastaavan viraston velvoitteen varmistaa unionin näkyvyys usean rahoittajan hankkeissa; kehottaa komissiota toteuttamaan otokseen perustuvia paikalla tehtäviä tarkastuksia vielä vuosien ajan yhteisrahoitettujen hankkeiden päättymisen jälkeen, jotta voidaan tarkistaa EKR:n toimien vaikutuksen jatkuminen ja toteuttaa tarvittavat toimet sen toimien pitkän aikavälin vaikutusten varmistamiseksi;

EU:n budjettituki

34. panee merkille, että EKR:ien rahoitusosuus budjettitukitoimista vuonna 2019 oli 790,3 miljoonaa euroa (881,9 miljoonaa euroa vuonna 2018), josta 366,8 miljoonaa euroa oli uusia maksusitoumuksia (858,6 miljoonaa euroa vuonna 2018), ja että toimet kattoivat 55 kumppanimaata, joiden kanssa tehtiin 82 budjettitukisopimuta (14 vähemmän kuin vuonna 2018); huomauttaa, että EKR:ien kautta maksettiin merentakaisille maille ja alueille (12 maata) 70,0 miljoonaa euroa (92,9 miljoonaa euroa vuonna 2018) 13 budjettitukisopimuksen mukaisesti;

35. panee tyytyväisenä merkille, että Saharan eteläpuolinen Afrikka on edelleen suurin budjettituen saaja 36 prosentin osuudellaan; toteaa huolestuneena, että alhaisen tulotason maiden osuus pieneni 32 prosenttiin (38 prosenttia vuonna 2018) ja että eniten budjettitukea saivat alemman keskitulotason maat, joiden osuus voimassa olevien maksusitoumusten kokonaismäärästä oli 47 prosenttia;

36. muistuttaa, että budjettituella pyritään vahvistamaan kumppanuutta unionin kumppanimaiden kanssa, edistämään kestävää kehitystä, poistamaan köyhyyttä, vähentämään eriarvoisuutta ja lujittamaan rauhaa ja demokratiaa, jotta voidaan viime kädessä edistää kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista; toteaa, että unionin budjettitukea on ohjattava kansainvälisesti sovituilla Busanin tuloksellisuusperiaatteilla, joita ovat muun muassa kumppanimaiden omavastuullisuus, tulospainotteisuus, osallistavuus ja vastuuvelvollisuus; korostaa, että budjettituki edistää avoimuutta ja hyvää hallintotapaa ja edesauttaa siten myös korruption ja petosten torjuntaa;

37. panee merkille, että tarkasteltaessa budjettitukiohjelmien suhteellista vaikutusta kestävän kehityksen tavoitteisiin niillä edistetään merkittävästi kestävän kehityksen tavoitteita 16 (rauha, oikeudenmukaisuus ja hyvä hallinto), 17 (kumppanuudet), 5 (sukupuolten tasa-arvo) ja 1 (ei köyhyyttä); on tyytyväinen budjettitukiohjelmien vahvasti moniulotteiseen soveltamisalaan ja katsoo, että niillä olisi tuettava yrittäjyyttä ja yksityistä aloitteellisuutta taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen vauhdittamiseksi kestävän kehityksen tavoitteiden 9 (kestokykyisen infrastruktuurin rakentaminen, osallistavan ja kestävän teollistumisen edistäminen ja innovoinnin vauhdittaminen) ja 17 (kestävän kehityksen toteuttamisen välineiden vahvistaminen ja kestävään kehitykseen tähtäävän globaalin kumppanuuden elvyttäminen) mukaisesti;

38. toteaa, että Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maissa sekä merentakaisissa maissa ja alueilla maksut suoritetaan viime vuosien tapaan pääasiassa kiinteinä erinä; palauttaa mieliin kantansa, että vaihtelevansuuruiset erät voisivat kannustaa paremmin syventämään kumppanimaiden kanssa käytävää eri politiikan aloja koskevaa ja poliittista vuoropuhelua tärkeimmistä toteutettavista uudistuksista;

39. kehottaa kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoa kuitenkin jälleen kerran arvioimaan toimintapoliittisessa vuoropuhelussaan tarkasti yhtiöveron kiertämiseen, verovilppiin ja laittomiin rahavirtoihin liittyviä riskejä, jotka vaikuttavat erityisesti kehitysmaihin; kannustaa kansainvälisten kumppanuuksien pääosastoa arvioimaan finanssipoliittisia vaikutuksia ja auttamaan kohdennettujen investointitavoitteiden asettamisessa;

40. katsoo, että NDICI:n ohjelmasuunnitteluun liittyvissä tarvearvioinneissa olisi otettava huomioon maiden velkatilanteet ja se, miten ne vaikuttavat mahdollisuuksiin saavuttaa kestävän kehityksen tavoitteet; korostaa, että avunantajien on asetettava avustuksiin perustuva rahoitus oletusarvoisesti etusijalle erityisesti vähiten kehittyneille maille osoitettavan avun osalta eikä pitäisi suosia avustuksiin nähden rahoituslähteiden yhdistämistä, takauksia tai mitään lainoja, koska ne voivat lisätä velkataakkaa; kehottaa unionia ja jäsenvaltioita kehittämään ensimmäisenä askeleena ja velanhoidon keskeyttämistä koskevien lupaustensa lisäksi uuden velkahelpotusaloitteen, joka koskee voimakkaasti velkaantuneita köyhiä maita; kehottaa yleisemmin luomaan monenvälisen velanhoitokyvyn palauttamismekanismin, jossa otetaan huomioon sekä kriisin vaikutus että Agenda 2030:n rahoitusvaatimukset.

Toiminnan tuloksellisuus

41. on tyytyväinen saavutettuihin tuloksiin, kun tarkastellaan aikomusta toteuttaa osallistavia julkisia toimintapolitiikkoja yhteisen kasvun edistämiseksi ja sosiaalisen tai maantieteellisen eriarvoisuuden torjumiseksi (kestävän kehityksen tavoite 10), sillä tilastojen mukaan unionin budjettitukea saavissa maissa tuloasteikon alinta 40:tä prosenttia edustavan väestön osuus tuloista kasvoi 15,6 prosentista 17,4 prosenttiin bruttokansantulosta vuosien 2004 ja 2019 välisenä aikana, vaikka osuus pienenikin hieman muissa kehitysmaissa tai nousevan talouden maissa; pitää myös olennaisen tärkeänä lisätä paikallisten keskustelukumppanien tietoisuutta yksityisten kumppanien kasvavasta merkityksestä taloudellisessa, sosiaalisessa ja alueellisessa kehityksessä;

42. toteaa, että NDICI:n ohjelmasuunnittelua koskevissa komission suuntaviivoissa painotetaan kestävän kehityksen tavoitteita, paikallisten kumppanien kanssa tehtävän yhteistyön lisäämistä ja paikalla tapahtuvaa kuulemista, ja odottaa mielenkiinnolla näiden näkökohtien täydellistä integroimista ohjelmiin, jotta NDICI edistäisi aktiivisesti kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista ja Agenda 2030:n täysimääräistä täytäntöönpanoa; kehottaa panemaan asianmukaisesti täytäntöön NDICI:ssä asetetut horisontaaliset menotavoitteet ja raportoimaan niistä ja katsoo tämän koskevan erityisesti biodiversiteettiin liittyvää menotavoitetta, joka ei ole NDICI:n erillinen tavoite vaan jolla pyritään edistämään vuosien 2021–2027 monivuotisen rahoituskehyksen yleistä biodiversiteettitavoitetta siten, että pyrkimyksenä on osoittaa biodiversiteettitavoitteisiin 7,5 prosenttia vuotuisista menoista vuonna 2024 ja 10 prosenttia vuosina 2026 ja 2027;

43. pitää myönteisinä tuloksia, joita unioni on saanut aikaan kestävän kehityksen tavoitteen 16 osalta toimillaan korruption hillitsemiseksi, sillä maailmanlaajuisten hallintotapaa koskevien indikaattorien mukaan budjettitukea saavat maat ovat onnistuneet hillitsemään korruptiota paremmin kuin muut kehitysmaat tai nousevan talouden maat (keskimäärin –0,35 pistettä verrattuna –0,56 pisteeseen vuonna 2019) ja kehitys on ollut nousujohtoista pitkällä aikavälillä (–0,50 pistettä vuonna 2005);

44. on tyytyväinen tuloksiin, joita on saavutettu valtion tulonhankinnalla osana unionin toimia kestävän kehityksen tavoitteen 17 (kumppanuudet) edistämiseksi, sillä Kansainvälisen valuuttarahaston tietojen mukaan niissä Afrikan maissa, joissa komissio otti käyttöön valtion tulonhankintaa koskevia indikaattoreita budjettitukiohjelmien yhteydessä, verotulojen osuus bruttokansantuotteesta kasvoi kahdella prosenttiyksiköllä;

45. kehottaa seuraamaan tiiviisti tavoitteita, edistymistä sovittujen tulosten saavuttamisessa ja tulosindikaattoreita ja käymään niistä kumppanimaiden kanssa perusteellista toimintapoliittista vuoropuhelua; kehottaa jälleen kerran komissiota määrittämään ja mittaamaan paremmin odotetut kehitysvaikutukset ja erityisesti parantamaan valvontamekanismia, joka koskee edunsaajavaltion toimintaa korruption torjunnan, ihmisoikeuksien kunnioittamisen, hyvän hallinnon ja demokratian aloilla; korostaa tarvetta ottaa yksityinen sektori mukaan tähän strategiseen vuoropuheluun; on yhä erittäin huolestunut siitä, mihin unionin budjettitukea saatetaan käyttää vastaanottajamaissa, joissa ei ole demokraattista valvontaa tai se on vain rajallista;

46. kehottaa jälleen komissiota tekemään maakohtaisen arvioinnin meneillään olevista pitkäkestoisista EKR:sta rahoitettavista hankkeista, jotta voidaan osoittaa vuosikymmenten mittaisten unionin investointien todelliset vaikutukset asianomaisessa maassa ja se, miten investoinneilla on tosiasiallisesti tuettu edunsaajamaiden taloudellista, sosiaalista ja kestävää kehitystä; pyytää komissiota vastaisuudessa supistamaan tehottomien hankkeiden rahoitusta tai lopettamaan sen;

47. pitää valitettavana, ettei tilintarkastustuomioistuin sisällyttänyt EKR:ien tuloksellisuutta EU:n talousarvion tuloksellisuutta koskevan kertomuksensa lukuun 6 ”Globaali Eurooppa”; on tyytyväinen siihen, että tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomukseen on sisällytetty EKR:ien tuloksellisuutta käsittelevä kappale; panee merkille, että kertomuksessa esitetään yksittäisiä hankkeita koskevia huomioita; panee huolestuneena merkille tilintarkastustuomioistuimen havainnon, että eräissä tapauksissa toimien tehokkuus ja vaikuttavuus olivat vaarantuneet; kehottaa komissiota tutkimaan tilintarkastustuomioistuimen tarkastelemia yksittäisiä hankkeita ja ryhtymään toimiin toimille asetettujen tavoitteiden turvaamiseksi ja unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta tarkastelemaan EKR:ien tuloksellisuutta aiempaa laajemmin;

48. panee huolestuneena merkille tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa nro 14/2020 ”EU:n kehitysapu Kenialle” esitetyn päätelmän, jonka mukaan yhdennentoista EKR:n ohjelmasuunnittelusta ei käy riittävästi ilmi, että apu kanavoidaan sinne, missä sillä voidaan vähentää eniten köyhyyttä; panee erityisesti merkille, että varat jaettiin lukuisten osa-alueiden kesken ja että sitä, miten apu voisi saavuttaa kriittisen massan niin, että syntyy merkittäviä tuloksia, ei ollut arvioitu selkeästi; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen suosituksen, että komissio ja EUH arvioivat, onko todennäköistä, että määrärahoilla, jotka kohdennetaan kullekin painopistesektorille, saavutetaan sellainen kriittinen massa, jonka avulla saadaan aikaan merkittäviä tuloksia, ja selittävät, kuinka tällainen kriittinen massa saavutetaan; toteaa, että komissio ja EUH ovat hyväksyneet kyseisen suosituksen;

49. pitää valitettavana tilintarkastustuomioistuimen johtopäätöstä, että prosessissa, jonka mukaisesti Kenialle myönnettiin rahoitusta, ei tehty erityistä arviointia maan kehityksen tavoitteista ja sen esteistä; panee merkille komission ja EUH:n vastauksen, jonka mukaan rahoitusmääristä päätettiin käyttäen yhdistelmäindikaattoreita, joissa Keniaa arvioitiin tarpeiden ja tulosten kannalta monin eri tavoin; panee merkille tilintarkastustuomioistuimen suosituksen, jossa se kehotti komissiota ja EUH:ta tekemään selvityksen EU:n menetelmästä, jonka mukaisesti rahoitus jaetaan AKT-maiden kesken, ja ottamaan tarvittaessa parlamentin, neuvoston ja jäsenvaltiot mukaan asian käsittelyyn, ja on tyytyväinen siihen, että komissio ja EUH ovat hyväksyneet suosituksen; huomauttaa, että komissio ja EUH eivät hyväksyneet suosituksen toista osaa, jossa niitä kehotettiin ottamaan käyttöön erityisiä ehtoja, joiden avulla muodostetaan selkeä yhteys määrärahojen ja sen välillä, millaisia tuloksia maa on aiemmin saavuttanut ja onko maan hallitus sitoutunut rakenneuudistuksiin;

50. on pettynyt siihen, ettei tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksessa EU:n kehitysavusta Kenialle ole asianmukaisesti ymmärretty, että unionin kehityspolitiikan ensisijainen tavoite on köyhyyden vähentäminen, eikä tilintarkastustuomioistuin huomioinut lainkaan YK:n Agenda 2030 -toimintaohjelmaa, ja on pettynyt näistä vakavista puutteista johtuviin virheellisiin päätelmiin; palauttaa mieliin, että FAO:n mukaan pienet perhetilat tuottavat 80 prosenttia maailman elintarvikkeista; on tässä yhteydessä huolissaan tilintarkastustuomioistuimen kannasta, joka koski sitä, että merkittävä osa unionin avusta suunnattiin Kenian maatalousyhteisöille, jotka elävät kuivilla ja puolikuivilla maa-alueilla, ja pienviljelijöille, sekä tilintarkastustuomioistuimen kehotuksesta lisätä paikallisen maatalous- ja elintarvikealan teollistumista, koska tämä voisi vaarantaa elintarviketurvan ja näiden yhteisöjen elämäntavan;

51. on erityisen huolestunut Mombasa–Nairobi-tiestä, jota rahoitetaan EU:n Afrikka-infrastruktuurirahastosta, ja toteaa rahaston olevan rahoitusväline, jossa unionin rahoitukseen yhdistetään EKR:n talousarviosta, useilta jäsenvaltioilta ja EIP:lta saatavia avunantajien rahoitusosuuksia; muistuttaa, että rakennushankkeen vuoksi yli 100 perhettä häädettiin tienvarrella sijaitsevista kodeistaan ja että EIP:lle on esitetty yli 500 valitusta pelkästään tähän hankkeeseen liittyvien ihmisoikeusloukkauksien vuoksi, joita tapahtui muun muassa häädettäessä ihmisiä poliisivoimin; kehottaa keskeyttämään kyseisen hankkeen, kunnes asianmukainen ihmisoikeuksia koskeva vaikutustenarviointi on tehty; korostaa, että tämä esimerkki heijastaa viime aikoina raportoituja puutteita, jotka koskevat yhdistämis- ja takuumekanismeja, kun kyseessä on kestävän kehityksen tavoitteiden tai Pariisin ilmastosopimuksen täytäntöönpanon edistäminen ja rahoituksen lisäisyyden osoittaminen;

52. kehottaa komissiota kannustamaan kansainvälisiä instituutioita lähentämään tuloshallintakehyksiään unionin kanssa erityisesti yhteisrahoitettavien ja usean rahoittajan hankkeiden tapauksessa;

53. katsoo, että unionin edustustojen hankesuunnitelmia hallinnoitaessa yhteistyön olisi painotuttava enemmän paikallisiin pk-yrityksiin sekä yksityiseen sektoriin ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioihin; korostaa, että yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden kanssa käytävällä strategisella vuoropuhelulla on oltava ratkaiseva rooli paikallisten talouksien kehittämisessä, koska rahoitusta ei ole riittävästi saatavilla kunnianhimoisten kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamiseksi;

54. katsoo, että on huolehdittava asianmukaisesti siitä, että varmistetaan parempi viestintä komission, parlamentin ja jäsenvaltioiden välillä Afrikka-hätärahaston täytäntöönpanosta sekä niiden toiminnan ja tuloksellisuuden riittävä julkinen valvonta ja tarkastus ja niitä koskeva raportointi; kehottaa tilintarkastustuomioistuinta harkitsemaan tarkastusta Afrikka-hätärahaston täytäntöönpanon vaikutuksesta unionin kehityspolitiikkaan sekä talousarvion että tulosten näkökulmasta; kehottaa komissiota tekemään johtopäätökset tarkastuksesta ja varmistamaan, että tehottomasti toteutetut Afrikka-hätärahaston hankkeet lakkautetaan tai niiden rahoitusta supistetaan tuntuvasti;

Euroopan unionin Afrikka-hätärahasto

55. muistuttaa parlamentin pysyvästä kannasta, jonka mukaan komission olisi varmistettava, että uudeksi kehitysvälineeksi mahdollisesti perustettavat erityisrahastot ovat aina unionin yleisen strategian ja kehityspolitiikan tavoitteiden eli köyhyyden vähentämisen ja poistamisen mukaisia;

56. painottaa, että toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi Afrikka-hätärahaston avulla on puututtava epävakauden, pakkomuuttojen ja laittoman muuttoliikkeen perimmäisiin syihin parantamalla selviytymiskykyä, taloudellisia mahdollisuuksia, yhdenvertaisuutta, väestöjen turvallisuutta sekä inhimillistä ja sosiaalista kehitystä;

EKR:n tuen täytäntöönpanoon liittyvät riskit ja haasteet

57. muistuttaa, että hyvä hallinto, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen ovat avun tuloksellisuuden ehdottomia edellytyksiä; kehottaa komissiota asettamaan oikeusvaltioperiaatteen ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen taloudellisen avun hyväksymisen perustavaa laatua olevaksi ehdoksi; kehottaa komissiota käyttämään pontevammin kumppanimaiden kanssa tehtyihin rahoitussopimuksiin sisältyvää lauseketta, jonka nojalla komissio voi keskeyttää sopimuksen soveltamisen tai irtisanoa sen, jos ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden kunnioittamiseen liittyvää velvoitetta rikotaan (yleisten ehtojen 26 artiklan 1 kohta);

58. on huolissaan siitä, että komissio hylkäsi parlamentin suosituksen sisällyttää seuraavaan vuotuiseen toimintakertomukseen jäsennelty arviointi EKR:ien toimien vaikutuksista; kehottaa komissiota tarkistamaan kantaansa ja vastaamaan myönteisesti parlamentin erityiseen pyyntöön;

59. toistaa huolensa siitä, että EKR:ien talousarviomenettely, jossa parlamentti ei osallistu EKR:n varojen vahvistamiseen ja jakamiseen, ja tarvittava vastuuvelvollisuusprosessi, jossa parlamentti – lukuun ottamatta investointikehystä, jota hallinnoi EIP ja joka ei siksi kuulu tarkastuksen piiriin – on vastuuvapauden myöntävä viranomainen, eivät ole keskenään johdonmukaisia.